

ούδαμώς κατορθούσι νὰ τὸν βλάψωσι καὶ διὰ αὐτῶν τῶν φοβερωτάτων τηλεβόλων, ἀφ' οὗ, — καθ' ἀ διατείνονται οἱ εἰδήμονες — καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ καταστροφὴ τοῦ ὑπὲρ τὴν ἐπιφύλεξαν τῆς θαλάσσης προεξέχοντος μέρους του οὐδαμώς δύναται νὰ μειώσῃ τὴν φοβερὰν αὐτοῦ ὑποβρύχιον ἐνέργειαν.

“Η ἐκ τοῦ τηλεβόλου βαλλομένη τορπίλη ἔχει μῆκος σχεδὸν 2 μέτρων καὶ ἐν τῷ μέσῳ μόλις ἔχει ἡμίσεως μέτρου διάμετρον, ἐν ὧ τὰ ἄκρα ἀμφοτέρων ἀπολήγουσιν εἰς ὁξ. “Η εὐστοχία, μεθ' ἡς ἐκπέμπεται τὸ βλῆμα τοῦτο καὶ εἰς πολλῶν ἐκατοντάδων μέτρων ἀπόστασιν, εἶνε τῷ ὅντι θαυμαστῆ. Ἀνωθεν τοῦ ὕδατος οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον σημεῖον δίδει εἰς τὸν ἔχθρὸν ἀφοριμὸν νὰ ἐννοήσῃ, διτὶ τὸ ἀπάσιον τέρας ἐπέρχεται κατ' αὐτοῦ, ἵνα τὸν καταποντίσῃ.

“Ἐπερον ἀμερικανικὸν πολεμικὸν σκάφος δμοίου εἰδούς εἶνε τὸ ὑπὲρ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ναυάρχου Πόρτερ ναυπηγηθὲν πλοῖον „Alarm“, ἐξωπλισμένον δι' ἐνδὸς μεγάλου τηλεβόλου Rodmann καὶ δυναμένου συγχρόνως τρεῖς ἤχοιςειδεῖς τορπίλας νὰ ρίψῃ ὑπὸ τοῦ ὕδωρ, Τὸ σκάφος τοῦτο δὲν ἔχει πηδάλιον, φέρει δμως εἰς τὸν ἐλικά του μηχανήν, δι'

ης αἱ γωνίαι αὐτοῦ μεταβάλλονται καὶ οὕτω διακανονίζεται κατὰ τὰς περιστάσεις ἡ διεύθυνσί του. Οἱ μεταναστεύσαντες εἰς ἡμερικὴν Ιρλανδὸν κατεσκεύασαν ἐπίσης διὰ τοῦ μηχανικοῦ John Holland δύο τορπίλοιού ταξιδεύοντα σκάφη διὰ τὸν ὑπὸ αὐτῶν ἐλπιζόμενον πόλεμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ τὸ μὲν ἐξ αὐτῶν ἔχει μῆκος πέντε, τὸ δὲ διάδημον τι πλέον τῶν ὀκτὼ μέτρων. Ἡ διασκευὴ των εἰναι τοιαύτη, ὥςτε νὰ δύνανται ὀκτὼ ὁραὶ τούλαχιστον νὰ μένωσιν ὑπὸ τὴν ἐπιφύλεξαν τῆς θαλάσσης. Αἱ μηχαναὶ των κινοῦνται διὰ συμπεπυκνωμένου ἀνθρακικοῦ ὀξείος. Τὰ πλοῖα ταῦτα ἔχουσιν ἐπίσης ἤχοιςειδεῖς σχῆμα καὶ εἰδος ρύγχους κατὰ τὸ πρόσθιον μέρος, διπόθεν βάλλονται καὶ αἱ τορπίλαι κατὰ τοῦ πολεμίου.

“Ἐπερον ἀμερικανικὰ τορπίλοιού ταξιδεύοντα, ἀτινα καὶ αἱ σημεριναὶ ἡμῶν εἰκόνες παριστῶσιν, εἴναι τὸ τοῦ Halstead, ὅπερ εἶνε δμοίου πρὸς τὸ ἀνωτέρω μηχανοεύθεν τοῦ Holland, ἀλλὰ πολὺ βαρύτερον ἐκείνου, καὶ τὸ τορπίλοιο „Midge“, ναυπηγηθὲν ὑπὸ τῶν νοτίων Ἀμερικανῶν διαρκοῦντος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

ΚΙΣΣΑ.

ΤΕΛΕΣΙΛΛΑ.

Διήγημα ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν ἴστορίας.
(συνέχεια).

IV.

Καταψυγόμενα μετὰ τὴν συμφορὰν ἡ Τελέσιλλα εἰς τὸν θάλαμὸν της ἔπειτε καλίουσα εἰς τὴν κλίνην καὶ ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. Πλησίον της ἵστατο δικρόδιος ἀλκινῶρ καὶ ἔτεινε πρὸς αὐτὴν τὰς μικρὰς κειρὰς του προεπαδῶν νὰ τὴν θωπεύσῃ. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγουν ἦκανοςθαν δροματὰ καὶ αἰφνις εἰσῆλθεν δικρόδιος. Ήτον δρᾶμαξ καὶ ἀπὸ παιδικῆς ἥλικας φύλος τῆς Τελέσιλλης. Τὴν δὲ φύην εἴχενε εὐείδην, τὸ ἀνάστημα φαδινὸν καὶ τὴν κάμην μέλαιναν καὶ βοστρυχαδή. Οἱ γονεῖς του κατάκουν ἐλγήν του πατρικοῦ οἴκου τῆς Τελέσιλλης, ἀμφότερα δὲ τὰ τέκνα συνέπαιζον πολλάκις ἔως οὐ δικρόδιος, δισμενῆσασ, ἡναγκάσθη τὰ κλεισμῆι ἐν τῷ οἴκῳ καὶ σχεδόν νὰ λησμονήσῃ αὐτὸν, ἀφ' οὐ εὐδίνεις μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν της συνεκεύθη τὸν Εὔξενοντα.

— Τελέσιλλα, εἴπεν δικρόδιος πρὸς αὐτὴν, ἐγερθεῖσαν ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ λαβοῦσαν τὸν υἱὸν εἰς τὰ γόνατα, τίθελον νὰ διμιλήσω μετὰ σου.

— Ἀπορδ, Μένων, ἀπεκρίθη αὐτῇ ἀπομάρτυρος τὰ δάκρυά της, πῶς μετὰ τοιαύτην αισχρὰν διαγωγὴν ἐπόλυμησες νὰ διέλθης τὸ ιερόν τοῦτο κατώφλιον.

— Μή με κρίνεις, Τελέσιλλα, τόσον σκληρῶς! Ἐκουσον πρῶτον, διάτι ἀγνοεῖς δσα μαρτύρια ὑπέστην κατὰ τα ἔτη ταῦτα. Ἀνατραφεὶς πλησίον σου, εὐτυχὴς ἐπὶ τῷ ἔρωτί σου καὶ βέβιος περὶ τῆς μελλούσης εὐδαιμονίας μου μὲν αιμάσσουσαν καρδίαν εἰδῶν τὸν μετὰ τοῦ Εὔξενον ράμον σου. Πρωτὴν φοράν τώρα κατορθῶ νὰ σὲ πλησίσω, ἐπλίκων διὰ ὃν μετὰ τὴν μετὰ σου ἔνωσίν μου. Μή ἀμφιβάλλης διτὶ ή κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν ἐπίθεσίς μας διτὶ πρᾶξις παρόλογος, δὲ Εὔξενίδης ἐπρεπε νὰ μὴ συνηγορήσῃ ὑπὲρ αὐτῆς εἰς τὸ συμβούλιον τῶν στρατηγῶν. Πλεῖστοι δὲ πάλαισθησαν ματαίως. Η καρδία του Κλεομένους ἀφ' ἐπέροντο εἰνες σκληροτέρα καὶ τοῦ λιθου, δὰ φονεύσῃ μετὰ φρικτὰς βασάνους ὅλους τοὺς ἀγνακάλωτους, καὶ δὲ αὐτὸς ἐμπιστεύθητι εἰς ἐμέ. Ἐθεωρήσας καλὸν νὰ ὑποχωρήσω, διὸ νὰ μὴ καταστρέψω πάντας τοὺς Ἀργείους καὶ νὰ μή σε στερήσω τούλαχιστον τοῦ μόνου φύλακος, δεῖται σοὶ ἐναπέμεινε. Άς φύγωμεν, Τελέσιλλα, πρὸ τὸ δικρόδιον τοῦ Κλεομένης συλλόβη καὶ ἡμᾶς!

— Καὶ νομίζεις, Μένων, ἀπεκρίθη ἡ Τελέσιλλα ἀπαράχως, διτὶ ἀνέχομαι προδότου προστασίαν; Οὐδεὶς προδίδει χάριν μιᾶς γυναικὸς τὴν ἴδιαν του πατρίδα! Εἴμεδα πλέον διὰ παντὸς ἔνοιας πρὸς ἀλλήλους, δὲν δὲ καὶ διὰ γένοιτο, δικρόδιος προδότης, οὐδέποτε δὰ μίλων τὸ δόνομα του παρέχουσα τὴν κειρά μου εἰς σέ, προδότα τῆς πατρίδος!

— Σὲ ἱκετεύω, Τελέσιλλα, ἐξηκολουθήσειν δικρόδιος, σὲ ἔξορκίων νὰ ἐνθυμηθῆσι τὴν παιδικήν μας ἥλικιαν, δὲτε συνεπαίζομεν καὶ ἀνῆκον εἰς σέ, δὲτε μὲ προεξέλεις δσάκις ἐνεδύεσο νέον χιτῶνα, ἵνα ἐγώ πρωτος σὲ ἴδω καὶ σὲ διαυμάσω, δὲτε οἱ γονεῖς ἡμῶν εὐτυχεῖς ἐβλεπον τὴν παιδικὴν ἥλικαν ἀγάπην καὶ ἔπλατον σχέδια...

Τὸν στιγμὴν ἐκείνην δικρόδιος τοῦ Λακινῶρ, παραπορῶν τὸν Μένωνα αὐτενῶς, ἐφώνησε πρὸς τὴν μητέρα του;

— Φύγε, μητέρα, εἰ δὲ μὴ δ ἔρεσης θὰ σὲ πείσῃ!

‘Η μητέρα ἥσπασθη τὸ τέκνον της εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἥγερθη ἐρυθριώδησσα. Συγχρόνως τὸν ιγνήθη διάλυρα καὶ δικρόδιος τὸν Σπαρτιατῶν, διδηγούμενος ὑπὸ δύον Ἀργείων δπλιτῶν εἰςῆρθε καὶ ἐπέδωκε καύλινδρον τῆς Τελέσιλλης.

— Εἰδὲ πλησίον μου εἰς τὸν τράπεζαν, τέκνον μου, διὰ ν ἀναγνώσωμεν ἐν τῇ συνηιδίᾳ. Σὺ δέ, εἴπε στραφεῖσα πρὸς τὸν Μένωνα, ἐξείδες τοῦ οἴκου μου καὶ μὴ ὑπερβῆσης ποτέ πιλέον τὸν οὐδὸν αὐτοῦ. Σὺ δύνασαι νὰ φύγης ἐπου ἀν δέληρης, ἡμεῖς δμως διὰ μάρμαρην δσα ἐπέκλωσαν εἰς ἥλικας αἱ Μόλια.

‘Ο Μένωνας ἀπῆρθε χωρὶς οὐδὲ καλὸν νὰ ψεύσῃ τὰ βλέμματα πρὸς τὴν Τελέσιλλα, ἡς οἱ δφθαρμοὶ διαρκουντης τῆς ἀναγράσσεως προεξέλαβον παράδοξον λάμψιν. Ἐπανειλημμένως κατεφύγησε τὸ τέκνον της καὶ εἴτα προχωρήσασ πρὸς τὸν κηρύκωνα

— Ερχομαι δμέων, τῷ εἴπε, περίμενε μάρνον ἔως δτου ἑτοιμασθη καὶ καλέσω τὴν Φοίβην διὰ ν μὲ συνοδεύσῃ.

V.

‘Ο Κλεομένης μετὰ τὴν ἀτυχῆ ἔφοδον τῶν Αργείων ἐπανῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν του. Αὔτη διηρείτο εἰς δύο τμῆματα χωρίζουμενα ἑστωτεριῶδες διὰ τίνος βαρέος πορφυροῦ παραπετάσματος. Εἰς τὸ πρῶτον αὐτῶν εὐδέσποτο τράπεζα, ἐφ' ἡς ἐκείνη τοῦ μάρτιου πάπυου, καὶ περὶ αὐτὴν ἥσαν τοποθετημέναι ἔδραι τινὲς ἐξ ἐκείνων, αἵτινες ἐλαμβάνοντο εἰς τὰς ἐκστρατείας. Ἐν ταῖς γωνίαις ἐκείνη τοῦ μάρτιου πάπυου, αἵτινες ἐλαμβάνοντο εἰς τὰς ἐκστρατείας. Ἐν ταῖς γωνίαις ἐκείνη τοῦ μάρτιου πάπυου, αἵτινες ἐλαμβάνοντο εἰς τὰς ἐκστρατείας. Ἐν ταῖς γωνίαις ἐκείνη τοῦ μάρτιου πάπυου, αἵτινες ἐλαμβάνοντο εἰς τὰς ἐκστρατείας. Ἐν ταῖς γωνίαις ἐκείνη τοῦ μάρτιου πάπυου, αἵτινες ἐλαμβάνοντο εἰς τὰς ἐκστρατείας.

Μόλις ἐνεπέθηκεν δικρόδιος πρὸς τὴν περικεφαλαίαν καὶ τὸ ξύφρος του ἐπὶ τῆς τραπέζης, διέταξε νὰ τῷ προσαγγίσων αἱμάσσως τὸν Εὔξενον. Δύο δπλῖται ἀδηγήσαν τοῦτον δέσμιον πρὸ τοῦ βασιλέως, ἔτισις σταυρώσας τὰς κειρὰς του τὸν ἐπλησίασε καὶ τῷ εἴπε:

